

Volume 4, Issue 5, 2000 ISSN 1329 - 1874

Best Practice

Evidence Based Practice Information Sheets for Health Professionals

ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับนักวิชาชีพด้านสุขภาพ

การให้ยาในการรักษาโรคและจัดหาเวชภัณฑ์โดยพยาบาลวิชาชีพ ในชนบทที่ห่างไกล

The Administration and Supply of Medications by Registered Nurses in Rural and Remote Areas

แหล่งข้อมูล (Information source)

The Joanna Briggs Institute. *Best Practice: Evidence Based Practice Information Sheets for Health Professionals*.4 (5) 2000, p1-6.

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgment)

การปฏิบัติที่เป็นเลิศเรื่องนี้อ้างอิงจากการประชุมและสรุปของผู้เชี่ยวชาญ (ระดับ 4) ข้อความต่อไปนี้ เป็นแหล่งที่สำหรับเป็นแนวทางในการอภิปรายเพื่อให้ได้ข้อสรุป

สมาคมพยาบาลควีนแลนด์ บริสเบน, 1998 , รายงานเรื่องขอบเขตการปฏิบัติงานของพยาบาล บริการด้านสุขภาพและบริการแพทย์ทางอากาศ แห่งประเทศออสเตรเลีย ควีนแลนด์ บริสเบน, 1998, คู่มือการรักษาโรคเบื้องต้น

สาธารณสุข ควีนแลนด์, 1997, รูปแบบการใช้ยารักษา ที่เป็นการรักษาเฉพาะ

สาธารณสุข ควีนแลนด์, 1997, ระเบียบด้านสุขภาพ (ยาและสารอันตราย)

แปลโดย รองศาสตราจารย์ ชมนาด พจนามาศร์

Translated by Associate Professor Chomnard Potjanamart

เป้าหมาย (Purpose)

เป้าหมายของเอกสารเพื่อการปฏิบัติที่เป็นเลิศนี้เพื่อให้ข้อมูลที่ดีที่สุดในการให้ความหมายของการปฏิบัติเบื้องต้นในการให้ยาในการรักษาโรคและจัดหาเวชภัณฑ์ โดยพยาบาลวิชาชีพ ในชนบทที่ห่างไกล

บทนำ (Introduction)

พยาบาลวิชาชีพ ในชนบทที่ห่างไกลต้องมีความพร้อมในการให้การดูแลและปฏิบัติงานที่ครอบคลุมความรับผิดชอบที่หลากหลาย ในปัจจุบันหน้าที่บางอย่างมีความเสี่ยงทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้รับบริการ สถานการณ์เช่นนี้อาจทำให้มีข้อสงสัย ข้อขัดแย้งและความวิตกกังวล ซึ่งพบได้มากในพยาบาลที่ปฏิบัติในสถานปฏิบัติงานที่ห่างไกลในชนบท

เป็นที่ยอมรับกันว่าพยาบาลในชนบทห่างไกลต้องรับผิดชอบในการจัดตั้งเวชภัณฑ์ การให้ยาในการรักษา ถึงแม้ว่า การปฏิบัติเช่นนี้จะไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากความจำเป็นในการที่ต้องให้การดูแลผู้ป่วย ดังนั้นจึงมีความต้องการระเบียบนโยบายที่การยอมรับการปฏิบัติ ในปัจจุบันพบว่า มีระเบียบที่กำหนดว่าพยาบาลสามารถปฏิบัติในหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ซึ่งหมายถึงว่าพยาบาลจะทำหน้าที่ประสานงานกับบุคลากรสุขภาพอื่น เพื่อการดูแลสุขภาพในชุมชนชนบท แต่ในขณะเดียวกันผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล ได้มีข้อโต้แย้งว่าลักษณะงานของพยาบาลในชนบทต้องการรูปแบบที่พิเศษที่เกี่ยวข้องกับการให้ยาในการรักษาผู้ป่วย ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบจึงเกิดขึ้นเพื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพ (วัดจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ ความพึงพอใจและค่าใช้จ่าย) ของการให้ยาในการรักษาผู้ป่วย โดยพยาบาลที่อยู่ในชนบทห่างไกล

คุณภาพของงานวิจัย (Quality of research)

การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบนี้รวบรวมจากรายงาน ของพยาบาลวิชาชีพที่ได้รายงานถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาในการรักษาผู้ป่วยหรือการปฏิบัติงานของพยาบาลในชนบทห่างไกล อย่างไรก็ตามการทบทวนวรรณกรรมนี้ไม่สามารถเฉพาะเจาะจงถึงวิธีการให้ยาในการรักษาผู้ป่วยในชนบทได้ มีเพียงรายงานฉบับเดียวที่พบว่ามีการกล่าวถึงการให้ยาในการรักษาผู้ป่วยและประสิทธิภาพของบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทห่างไกล

ในขณะที่ยังไม่มีรายงานที่เป็นระดับความเชื่อถือที่สูง หลักฐานที่มีอยู่มีข้อสรุปเบื้องต้นเกี่ยวกับรูปแบบของการบริการเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในระดับ 4 นอกเหนือจากการกล่าวถึงหน้าที่รับผิดชอบแล้วยังให้แนวทางการให้ยาในการรักษาผู้ป่วยโดยพยาบาลในชนบทห่างไกล ผลการอภิปรายและข้อเสนอแนะในคู่มือการปฏิบัติเพื่อความเป็นเลิศนี้กล่าวถึงการปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพในชนบทห่างไกลเท่านั้น

ความรับผิดชอบของพยาบาล (Nurse responsibility)

การใช้จ่ายในการรักษาผู้ป่วยเป็นความรับผิดชอบหนึ่งของพยาบาลในชนบทห่างไกล อาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน เนื่องจากชนบทห่างไกลทำให้พยาบาลต้องทำหน้าที่ในการให้การดูแลผู้รับบริการที่เหมาะสม การดูแลผู้รับบริการเพื่อป้องกันอันตรายหรือความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น พยาบาลในชนบทจะต้องปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงระเบียบที่กำหนดไว้ เนื่องจากมีความจำเป็นที่พยาบาลจะต้องปฏิบัติงานในบทบาทอย่างมีมาตรฐาน ดังนั้นการใช้จ่ายในการรักษาผู้ป่วยจึงเป็นหน้าที่หนึ่งที่จะต้องกำหนดไว้

1. ความรู้เกี่ยวกับเวชภัณฑ์ (Knowledge of medicines)

- 1) พยาบาลวิชาชีพต้องมีความรู้เกี่ยวกับเภสัชวิทยาเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
- 2) พยาบาลต้องมีความรู้เกี่ยวกับการให้เวชภัณฑ์ที่ใช้ในสถานบริการ
- 3) พยาบาลจะต้องสามารถเข้าถึงแหล่งประโยชน์ที่ให้คำปรึกษาและส่งต่อเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่าย

เหตุผล (Rationale)

การปฏิบัติทางคลินิกที่เหมาะสม การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาและมีคุณสมบัติที่เหมาะสม จะช่วยให้พยาบาลในชนบทสามารถใช้จ่ายในการรักษาผู้ป่วยได้อย่างมีคุณภาพ

2. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย (Knowledge of law)

พยาบาลจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้ยาที่สามารถกระทำได้โดยพยาบาลวิชาชีพในชนบท

เหตุผล (Rationale)

กฎหมาย ระเบียบต่างๆถูกกำหนดขึ้นเพื่อความปลอดภัยของผู้รับบริการ ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพต้องมีความรู้เพื่อสามารถปฏิบัติตัวได้ถูกต้อง

3. การประเมินคุณสมบัติ (Assessment of competency)

การรักษาผู้ป่วยโดยการให้ยา สามารถปฏิบัติได้ถ้าบุคลากรพยาบาลมีคุณสมบัติดังนี้

- ความรู้และทักษะในการประเมินและวินิจฉัยผู้ป่วย
- ความรู้เกี่ยวกับเวชภัณฑ์
- ความรู้เกี่ยวกับผลข้างเคียงที่เกิดจากการให้ยา
- ความรู้และความสามารถในการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง

เหตุผล (Rationale)

ความรู้ความสามารถทางด้านคลินิกและการให้ยาจะทำให้สามารถตัดสินใจในการให้การรักษาอย่างเหมาะสมและปลอดภัย ความสามารถในการเรื่องยา และขนาดของยาจะช่วยป้องกันการให้ยาผิดขนาดและระยะ

เวลา พยาบาลต้องมีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมาย รายงานในปัจจุบันบ่งชี้ถึงการขาดทักษะของนักเรียนพยาบาล หรือหากไม่ได้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอก็อาจมีความเข้าใจที่ผิดพลาดได้

รูปแบบของการปฏิบัติ (Protocol for practice)

การให้ยาที่เหมาะสมจะใช้เมื่อต้องการให้เกิดผลลัพธ์ของการรักษาผู้ป่วย การให้ยาโดยพยาบาลชนบทจะต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติและมาตรฐานการปฏิบัติเหล่านี้จะต้องได้รับการตรวจสอบ เพื่อแน่ใจว่าผู้ป่วยได้รับบริการที่มีคุณภาพจากการให้ยา ขณะที่วิธีการปฏิบัติมีหลากหลายในชนบท สถาบันใจแอนนาบรีคส์ค้นพบรายงานเพียงฉบับเดียวที่ประเมินประสิทธิภาพของการสั่งเวชภัณฑ์ตามรูปแบบของพยาบาลโครงการพยาบาลเวชปฏิบัติ วิเคเนเนีย ศึกษาในโรงพยาบาลชนบทที่มีพยาบาลอยู่ประจำตลอด 24 ชั่วโมงใน 7 วันต่อสัปดาห์ ในภาวะที่ขาดแคลนแพทย์ มีมาตรฐานการให้ยา ในหลายชนิด (รวมถึงการสั่งยา) รูปแบบมีการบันทึกเพื่อช่วยในการให้ยาโดยพยาบาลตามมาตรฐานที่กำหนด ตลอด 24 ชั่วโมง ผลปรากฏว่าพยาบาลสามารถใช้มาตรฐานนี้ในการปฏิบัติงานเพราะสามารถมีแพทย์รับรองการปฏิบัติได้ภายหลัง

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาควรจะพัฒนาขึ้นเพื่อการปฏิบัติงานของวิชาชีพในชนบท มีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับการพัฒนาการกำหนดรูปแบบมาตรฐาน หน้าที่รับผิดชอบในการให้ยาเพื่อการรักษาผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานทั้งนี้ จะต้องไม่ใช่แนวทางการปฏิบัติที่สามารถใช้กับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิก ซึ่งแนวทางการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานควรมีลักษณะดังนี้

- สอดคล้องกับกฎระเบียบของการปฏิบัติการพยาบาล
- พัฒนาขึ้นโดยความร่วมมือของสหวิชาชีพ ได้แก่พยาบาลวิชาชีพ แพทย์ เภสัชกรและบุคลากรสุขภาพที่เกี่ยวข้อง
- ต้องมีข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุน
- รายละเอียดของการประเมินผลทางคลินิกและการจัดการเช่น การรักษาด้วยยา การประสานงาน การส่งต่อและการติดตามผล
- รายละเอียดของการบันทึกรายงานที่ควรปรากฏในรายงานผู้ป่วย
- มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนในแต่ละพื้นที่
- ความมีการประเมินและปรับปรุงโดยทีมสุขภาพทุก 2 ปี
- ให้การรับรองจากหน่วยงาน

ความรับผิดชอบของหน่วยงาน (Employer responsibility)

ผู้บริหารของสถานบริการสุขภาพ ต้องรับผิดชอบในการลดภาวะเสี่ยงที่เกิดขึ้นทั้งกับผู้ป่วยและผู้รับบริการ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

- 1) จัดสภาพแวดล้อมในการทำงานและระบบการจัดการที่เอื้อต่อการการปฏิบัติงานในชนบท
- 2) ให้ความมั่นใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลในการใช้ยา

เหตุผล (Rationale)

หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการให้บริการและว่าจ้างพยาบาลในการปฏิบัติงาน และกำหนดแนวทางการดูแลผู้ป่วย ดังนั้นหน่วยงานจะต้องรับผิดชอบความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งในชนบทจะรวมทั้งการใช้ยาในรักษาผู้ป่วย

หน่วยงานต้องมีระบบประกันให้กับผู้ปฏิบัติงาน ผลเสียที่เกิดขึ้นต้องเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงาน ดังนั้นหน่วยงานจะต้องคอยควบคุมกำกับและจัดพยาบาลที่มีคุณสมบัติและความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในชนบท

- 3) ดำเนินการให้มีรูปแบบมาตรฐานการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้อง
 - มีลายลักษณ์อักษร
 - วันที่
 - มีความชัดเจน
 - ลงนามรับรองโดยหน่วยงาน
 - สามารถอ่านเข้าใจง่าย
- 4) พัฒนานโยบายและรูปแบบการปฏิบัติในการรักษาผู้ป่วยในชนบท
- 5) ระบุชัดเจนเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการ อำนาจหน้าที่ และความโปร่งใสในการตรวจสอบของการรักษาผู้ป่วย

เหตุผล (Rationale)

เอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เป็นเลิศจะช่วยให้การควบคุมกำกับงานของผู้ให้บริการ และป้องกันความผิดพลาด การกำหนดบทบาทหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร ช่วยทำให้พยาบาลปฏิบัติงานได้ถูกต้อง

- 6) พัฒนารายการยาที่เหมาะสมสำหรับการใช้โดยพยาบาล ซึ่งต้องอาศัยทีมสุขภาพในการจัดทำ ซึ่งประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ แพทย์ เภสัชกร
- 7) นโยบายจะกำหนดถึงการออกคำสั่ง การเก็บรักษา การทำลาย เวชภัณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย
- 8) การจัดเก็บที่ปลอดภัยเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ และยารักษาโรคต่างๆ
- 9) การมีระบบควบคุมเวชภัณฑ์ช่วยในการควบคุมการใช้ยา
- 10) หน่วยงานต้องมีระบบสนับสนุนการทำงานที่เหมาะสมกับหน้าที่ของพยาบาลในชนบท
- 11) หน่วยงานต้องจัดระบบการเข้าถึงแพทย์และการเข้าถึงเวชภัณฑ์และการช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมง

เหตุผล (Rationale)

ในทางทฤษฎี การสั่งยาเพื่อการรักษาผู้ป่วยโดยเภสัชกร แพทย์และพยาบาลจะต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ การบันทึกรายงาน เกี่ยวกับการใช้ยาจะช่วยให้การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีในการปฏิบัติและกำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับ

ในชนบท เภสัชกรและแพทย์มักขาดแคลน ในสถานการณ์ดังกล่าวพยาบาลวิชาชีพ ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษา ดังนั้นจึงเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานที่จะเตรียมความพร้อมและจัดหาพยาบาลที่ปฏิบัติงานให้มีคุณสมบัติและสมรรถนะที่เหมาะสมโดยมีการสนับสนุนและให้ความคุ้มครองความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ความรับผิดชอบอื่นๆ (Others' responsibility)

นอกจากความรับผิดชอบของพยาบาลและหน่วยงานแล้ว แพทย์และเภสัชกรยังต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยในการใช้ยาในสถานบริการชนบท

นักวิชาการทางการศึกษาต้องทำงานร่วมกับฝ่ายปฏิบัติเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ

เหตุผล (Rationale)

ประสิทธิภาพและความปลอดภัยในการใช้ยาโดยพยาบาลสำหรับผู้รับบริการ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือประสานงานระหว่างสหวิชาชีพ หน่วยงานบริการและฝ่ายการศึกษา ที่จะสอนถึงการปฏิบัติที่มีความปลอดภัย และให้ความคุ้มครองในการปฏิบัติงาน

การรับรองคุณภาพและการปฏิบัติที่เหมาะสม การจัดการศึกษาระดับหลังปริญญาจะช่วยเตรียมบุคลากรพยาบาลให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานในชนบท

คุณสมบัติ (Qualifications)

เพื่อควบคุมมาตรฐานในการปฏิบัติงาน พยาบาลวิชาชีพจะต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้ยา หลักสูตรการอบรมจะต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การศึกษาครั้งต่อไป (Further research)

เนื่องจากขาดข้อมูลทางด้านการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ยาในการรักษาผู้ป่วยสำหรับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทที่ห่างไกล ประเด็นการวิจัยที่ควรจะทำการศึกษา มีดังนี้

- 1) อะไรคือบทบาทหน้าที่ของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทเกี่ยวกับการใช้ยารักษาโรค
- 2) อะไรคือความคาดหวังของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทในการใช้ยารักษาโรค
- 3) ประโยชน์ในการใช้แนวทางการปฏิบัติเป็นอย่างไร มีผลกระทบอย่างไรต่อการปฏิบัติของพยาบาล แหล่งและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ
- 4) ความรับรู้และการปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับมาตรฐานและผลต่อการปฏิบัติ
- 5) ทักษะคติ และการรับรู้ของแพทย์ เภสัชกรและพยาบาลเกี่ยวกับบทบาทของพยาบาลในการใช้ยารักษาผู้ป่วย

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ความรับผิดชอบของพยาบาล (Nurse responsibility)

- 1) พยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทจะต้องรับผิดชอบในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเภสัชวิทยา ทักษะในการใช้ยา และแหล่งประโยชน์ในการส่งต่อ
- 2) พยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยา
- 3) เพื่อการควบคุมคุณภาพในการทำงาน พยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทจะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะอย่างสม่ำเสมอ
- 4) พยาบาลวิชาชีพจะทำการรักษาโรคเบื้องต้น และการใช้ยา ตามรูปแบบมาตรฐานกำหนดไว้

ความรับผิดชอบของหน่วยงาน (Employer responsibility)

- 1) ผู้บริหารจะต้องอำนวยความสะดวกในการทำงาน ที่สอดคล้องกับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาในการรักษาโรคในชนบทห่างไกล
- 2) ผู้บริหารจะต้องให้ความคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยาบาลที่ปฏิบัติงานในชนบทเกี่ยวกับการใช้ยารักษาผู้ป่วย
- 3) ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีนโยบาย และรูปแบบมาตรฐานการใช้ยารักษาโรค
- 4) หากไม่มีนโยบายและรูปแบบมาตรฐานจะต้องพัฒนาขึ้น
- 5) ผู้บริหารต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร เกี่ยวกับความรับผิดชอบ และการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้ยารักษาโรค ในชนบทห่างไกล
- 6) ผู้บริหารจะต้องจัดรายการการใช้ยาซึ่งพัฒนาจากสหวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยพยาบาล แพทย์ และเภสัชกร
- 7) ผู้บริหารจะต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้ง การขนส่ง การเก็บรักษาและการทำลายเวชภัณฑ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับกฎระเบียบ
- 8) ผู้บริหารจะต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บเวชภัณฑ์ที่ปลอดภัย
- 9) ผู้บริหารจะต้องมีระบบการควบคุมเวชภัณฑ์เพื่อการควบคุมกำกับการใช้ยา
- 10) หน่วยงานจะต้องมีระบบสนับสนุนที่ให้การดำเนินงานในชนบทเป็นไปตามหน้าที่รับผิดชอบของพยาบาล
- 11) หน่วยงานจะต้องมีระบบการดูแลและขอรับคำปรึกษาจากแพทย์และเภสัชกรได้ตลอด 24 ชั่วโมง

ความรับผิดชอบอื่นๆ (Others' responsibility)

- 1) แพทย์และเภสัชกรต้องมีส่วนในความรับผิดชอบต่อการใช้ยาที่ปลอดภัยในสถานบริการ
- 2) ฝ่ายการศึกษาต้องประสานงานร่วมกับฝ่ายบริการที่จัดกระบวนการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ

คำนิยามศัพท์ ที่ใช้ในเอกสารการปฏิบัติที่เป็นเลิศนี้มีดังนี้ (Definitions)

การบริหารจัดการเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ หมายถึง การได้รับ การเก็บรักษา การเคลื่อนย้าย การจัดหา การใช้ และการควบคุมกำกับเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ยา

การใช้ยาในการรักษา หมายถึง การให้ยาหรือวัตถุอันตรายแก่ผู้ป่วยเพื่อการรักษา

การจัดหา หมายถึง การควบคุมและจำกัดเวชภัณฑ์อันตราย การจัดหา ไม่รวมถึงการให้ยา การสั่งยาหรือเวชภัณฑ์อื่น แต่รวมถึงการจัดหายา

พยาบาลชนบท การปฏิบัติการพยาบาลวิชาชีพในสถานที่ไม่มีแพทย์ เกสักรทำงานอยู่หรือปฏิบัติงานประจำ ในโรงพยาบาลในเขตเมือง

ชนบท หมายถึงสถานบริการที่แพทย์ไม่สามารถให้บริการด้านสุขภาพได้ทันที หรือสถานที่ที่ให้บริการในพื้นที่อยู่ห่างไกล

การควบคุมการใช้ยา หมายถึงการตรวจสอบ การประเมิน การสังเกตและการบันทึกรายงาน การให้ยาในการรักษาและผลลัพธ์ที่เกิดจากการใช้ยาในการรักษา

รูปแบบการปฏิบัติ หมายถึงแนวทางปฏิบัติที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการดูแล ต่างๆที่เป็นคำสั่งมาตรฐาน เช่น การให้สารน้ำทางหลอดเลือด การใช้เซรุ่มรักษาพิษงู

มาตรฐานคำสั่ง หมายถึงแนวทางปฏิบัติที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ นโยบาย วิธีการ ข้อบังคับที่ให้การดูแลผู้ป่วย ในสถานการณ์ต่างๆ เช่นการดูแลผู้ป่วยที่คลอดก่อนกำหนด

คำสั่งมาตรฐาน มักจะประกอบด้วย (Standing order)

- 1) สถานการณ์เฉพาะที่จะต้องปฏิบัติ
- 2) อธิบายการปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วย ประกอบด้วย ขนาด รูปแบบการใช้ยา หรือตาราง การจัดการเกี่ยวกับการรักษา